

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.660 van 19 december 1996
in de zaak A. 69.326/VII-14.232.**

In zake : de v.z.w. SOCIALE WERKGEVERSCENTRALE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. DELACOURT en L. DESTICKER,
kantoor houdende te BRUGGE,
Gistelsesteenweg 340

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Sociale Zaken.

tussenkomen partij :

de v.z.w. SSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE BOEL,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 28 mei 1996
door Advocaat L. DELACOURT namens de v.z.w. SOCIALE
WERKGEVERSCENTRALE is ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het ministerieel
besluit van 12 maart 1996 houdende de erkenning van de
v.z.w. "SSE" met zetel te 8760 Meulebeke, Nijverheids-
straat 16, als sociaal secretariaat van werkgevers;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 november 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. ROTSAERT die, loco Advocaten L. DELACOURT en L. DESTICKER verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur P. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten P. AERTS en M. TRAEST die, loco Advocaat M. DE BOEL verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. SSE met een verzoekschrift van 2 juli 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij begunstigde is van het aangevochten besluit zodat zij derhalve belang heeft om in het geding tussen te komen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel in het verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Zoals reeds uiteengezet in het feitenverloop heeft de VZW S.S.E., ten einde de erkenning te verkrijgen, de aangesloten werkgevers van verzoekster gebruikt. Deze zouden zich op een voorwaardelijke wijze aansluiten bij de VZW S.S.E., namelijk wanneer deze de erkenning zou bekomen.

De heer PAREIT heeft in het kader van de samenwerking tussen SBP en verzoekster toegang gekregen tot de know-how en de klantenbestanden van verzoekster. Informatie die op een sluikse wijze en volkomen ter kwader trouw wordt aangewend om de schijn op te wekken dat de VZW S.S.E. voldoet aan de voorwaarden ingeschreven in het Koninklijk Besluit.

Op een subtiele manier werden en worden de klanten van verzoekster benaderd door de VZW S.S.E., die, via de voorkennis van de heer PAREIT van de bedrijfsgeheimen van verzoekster, en de eigen -onrechtmatig- verkregen erkenning deze klanten tot een overstap beweegt.

Het staat derhalve buiten kijf dat verzoekster door de uitvoering van het betwist Ministerieel besluit, m.n. het behoud van de erkenning, een zeer ernstig nadeel dreigt te lijden dat bovendien onherstelbaar is, omdat het vaststaat, minstens voldoende waarschijnlijk is dat verzoekster op termijn het overgrote deel van het cliënteel zal verliezen.

Zoals reeds uiteengezet in het feitenverloop heeft de VZW S.S.E., ten einde de erkenning te verkrijgen een aantal werkgevers van verzoekster gebruikt. Deze zouden zich op een voorwaardelijke wijze aansluiten bij de VZW S.S.E., namelijk wanneer deze de erkenning had bekomen. Bovendien blijkt de VZW S.S.E. zich te hebben sterk gemaakt dat, éénmaal zij de erkenning zou hebben bekomen -in casu op een wijze die niet conform is met het K.B.- alle bij het erkend bijkantoor 637 aangesloten werkgevers de overstap zouden maken.

Naast het reeds geleden klantenverlies riskeert verzoekster, zonder de schorsing van de tenuitvoerlegging van het betwiste Ministerieel Besluit, derhalve ook in de toekomst een aanzienlijk klantenverlies te lijden. De heer PAREIT heeft immers in de loop van de samenwerking tussen SBP en verzoekster niet alleen zeer veel know-how kunnen opsteken, maar ook ruimschoots de gelegenheid gehad om de werking

van verzoekster te doorgronden en hierin de zwakkere punten op te sporen.

Daarnaast heeft hij zich eveneens kunnen introduceren bij de grote klanten van verzoekster. Verzoekster heeft reeds ervaren dat de VZW S.S.E. op een bijzonder agressieve manier de personeelsleden van verzoekster benaderde om hen tot een overstap naar de VZW S.S.E. te bewegen, niet zozeer inuita personae, maar des te meer omwille van de door het personeelslid behartigde grote dossiers die mee de overstap zouden kunnen maken.

Het spreekt voor zich dat wanneer op deze manier grote klanten verloren gaan voor verzoekster, haar prestige en reputatie opnieuw harde klappen zal incasseren, hetgeen uiteraard het vertrouwen van de aangesloten werkgevers en potentiële aansluiters ondermijnt.

Op die manier is een sneeuwbaaleffect niet uit te sluiten, hetgeen uiteindelijk met zich mee kan brengen dat verzoekster zelf in problemen komt met de kwantitatieve voorwaarden.

Deze toestand vindt rechtstreeks haar oorzaak in de uitvoering van het bestreden Ministerieel Besluit.

Daarnaast kan verzoekster er op wijzen dat zij ten deze volledige steun krijgt van de Unie der Erkende Sociale Secretariaten, de beroepsvereniging van sociale secretariaten belast met het toezicht op de deontologische regels, waaronder het correct toepassen van de erkenningsvoorwaarden. Aangezien zij op heden nog steeds wacht op de publicatie van haar statuten in het Belgisch Staatsblad kan de beroepsunie zelf nog niet in rechte optreden. Niet te verwaarlozen is het feit dat de Unie twee negatieve adviezen heeft uitgebracht in verband met de erkenning van de VZW S.S.E.

Het is inderdaad niet ondenkbaar dat alle erkende sociale secretariaten, waaronder verzoekster, alsmede de overkoepelende Unie, bij manifeste miskennen van de erkenningsvoorwaarden ingeschreven in het Koninklijk Besluit, schade zullen lijden.

Men mag niet uit het oog verliezen dat de stringente erkenningsvoorwaarden opgelegd werden om een controleerbare, evenwichtige markt tot stand gebracht te brengen, die bijdraagt in het vervullen van een functie van algemeen belang.

Wanneer zonder meer een sociaal secretariaat wordt erkend dat niet voldoet aan deze voorwaarden is het vanzelfsprekend dat de uitgebalanceerde bestaande markt dreigt ontwricht te worden ten gunste van de overtreder, waarbij overigens het voortbestaan zelf van de sociale secretariaten in het gedrang komt, gelet op de duidelijke structurele motieven van de VZW S.S.E. en de groep er rond.

Wordt, zoals in casu, een erkenning verleend, zonder de voorwaarden te respecteren, aan een rechtspersoon (papieren constructie) met commerciële

intenties dan is het evident dat een precedent wordt geschapen dat gretig zal worden opgevolgd door andere commerciële instellingen, die benevens de uitoefening van hun commerciële activiteiten tevens onder het gunstig betalingsregime ingeschreven in artikel 33 van het K.B. van 28 november 1969 vallen.

Door het niet op een gelijkaardige wijze toepassen van de in het K.B. ingeschreven voorwaarden schendt het Ministerieel Besluit tevens artikel 6 & 6 bis van de Grondwet. Precies door deze geschonden gelijkheid ontstaat er een toestand waar de bestaansreden van de erkenningsvoorwaarden en ipso facto van de erkenning van de sociale secretariaten op een helling worden gezet.

Enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de Ministeriële beslissing kan dergelijke totaal onherstelbare disruptie van de markt voorkomen.

Het spreekt vanzelf dat indien verzoekster zich zou beperken voor de Raad van State de vernietiging te vorderen van het kwestieuze besluit, dit voor haar en desgevallend voor alle overige erkende sociale secretariaten schade zal veroorzaken die niet meer te herstellen zal zijn door het jaren laten vernietigen van de thans bestreden beslissing. Enkel het schorsen van de uitvoering van de Ministeriële beslissing kan soelaas brengen en onherstelbare schade voor verzoekster en de overige sociale secretariaten vermijden";

Overwegende dat de verzoekende partij in dit betoog vooreerst als nadeel aanvoert, samengevat, dat zij "op termijn het overgrote deel van het cliënteel zal verliezen" en daarbij verwijst, eensdeels, naar "reeds geleden" cliëntenverlies en anderdeels, naar het risico "ook in de toekomst" een aanzienlijk klantenverlies te lijden, meer in het bijzonder van grote cliënten; dat de verzoekende partij in dit verband echter geen enkel gegeven aanvoert waaruit de hoegrootheid van haar cliëntenbestand blijkt op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen; dat zij evenmin iets zegt over de verhouding tussen, enerzijds, de totaliteit van haar cliënteel en anderzijds, het aantal cliënten dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit heeft verloren of dreigt te verliezen; dat bovendien twijfel rijst of het zagezegd verloren cliënteel op het ogenblik van de bestreden beslissing nog wel degelijk als eigen cliënteel kon worden be-

schouwd en zelfs of het dat ooit is geweest; dat de verzoekende partij immers zelf verwijst naar een samenwerkingssakkoord vanaf het vierde kwartaal 1993 "met het 'Sociaal Bureau PAREIT'(SPB), met als gedelegeerd bestuurder de heer PAREIT, waarbij SBP als bijkantoor zou optreden van verzoekster"; dat voorts artikel 3 van een door de tussenkomen de partij aangebrachte samenwerkingsovereenkomst van 10 september 1993 tussen de verzoekende partij en SBP luidt als volgt :

"§ 1. SBP verbindt zich ertoe het volledige klantenbestand van de groep EASYPAY (EASYPAY N.V., EASYTIME N.V. en SBP) in te brengen in SWC.

§ 2. Indien huidige overeenkomst om gelijk welke reden beëindigd wordt zal het volledig klantenbestand terug overgenomen worden door de groep EASYPAY";

dat deze bedingen in de huidige stand van de procedure de stelling van de tussenkomen de partij, dat bezwaarlijk van "klantenverlies" sprake kan zijn als klanten volgens de contractuele bepalingen worden "teruggenomen", kracht bijzetten; dat bovendien de tussenkomen de partij niet wordt tegengesproken waar deze stelt dat het slechts een "85 klanten betreft, waar verzoekende partij in totaal ongeveer een 4000 aangesloten werkgevers telt"; dat al deze gegevens samen genomen de conclusie wettigen dat, zo het nadeel van geleden of dreigend klantenverlies al bestaat, het ernstig karakter ervan in elk geval niet is aangetoond;

Overwegende, wat het nadeel betreft dat "alle" erkende sociale secretariaten zou treffen, meer bepaald de dreiging dat een "uitgebalanceerde bestaande markt dreigt ontwricht te worden", dat dit nadeel, zoals de verwerende en de tussenkomen de partijen terecht stellen, geen nadeel is dat aan de verzoekende partij persoonlijk wordt berokkend of kan worden berokkend op zulke wijze dat het ter ondersteuning van een vordering tot schorsing kan worden aangevoerd;

Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. SSE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.